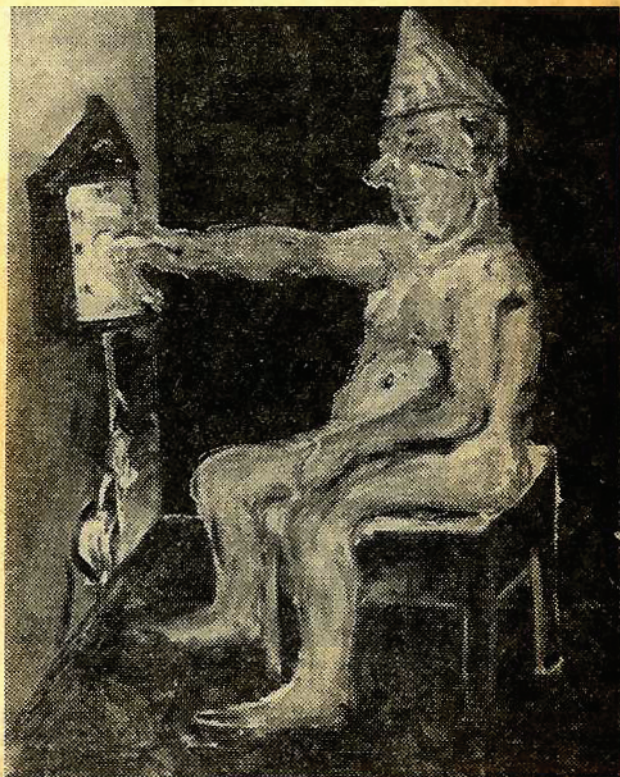

ג'ורג' שמש: בדירות

ד"ר נורית כהנמקי

ג'ורג' שמש

גדריה, רנה, ירושלים

6 MAY 1966

כיום דיקורטיביים (למטל): הכירכי רה".

ציור זה, שנשאר במסגרת של סג-
נון קודם ושגור, מעלה את הבעיה
של אמנות, המשתמשת בסגנון קודם.
עם רצון להביע אידיאות ותכנים חד-
שים. ההיסטוריה של הציור מכירה.
בראש ובראשונה, את ההתפתחות —
תוך יצירת כלים חדשים, לתכנים
חדשים. כלומר את הזהות בין סגנון
מסוים לבין מה שהוא רוצה לבטא.
אלא שקיימים גם תהליכים מנוגדים,
של העדר זהות בין הכלים והתוכן.
או של חזרה לשימוש בסגנונות קוד-
מים.

אין לדעת לאן מוביל ציורו של
ג'ורג' שמש. אבל כבר בשלב זה, בו
הוא מלא חיים עצמאיים, יש להצביע
על הפרובלמטיות בהתפתחות דרכו
של צייר, המשתמש בסגנון ישן ו-
מקובל, ומבטא, או שותף לבטא, את
העולם של זמנו.

ג'ורג' שמש הוא צייר מחונן, בעל
יכולת טכנית מעולה. העבודות ה-
מוצגות, מעידות על חוש לצבע וכה
ותנופה במשיכת המכחול.

שמש מצייר בסגנונם של סוטין,
רואו וקוקושקה. כלומר, סגנון הכו-
לל בתוכו יסודות בולטים של האכס-
פרסיוניזם, וה"פוב".

גם נושאי קרובים לאלה של סר-
טין (בעיקר הדוממים, וחלק מהדמו-
יות), ולשל רואו "ליצנים", "בדי-
דות".

אלא שבתחומי סגנון זה מעמיד
שמש אינטרפראטציה אישית למדי,
בעוד שסוטין ורואו מתיחסים למצי-
אות חברתית ריאליסטית ולביקורת עליה.
חורג שמש מקונקראטציה כזאת, ו-
מטפל בנושאים טיפול סוביאקטיבי.
התמונות מקבלות אופי של פנטאסיה
ומעוצבות תוך שימת הדגש על ערי-